

Podezřelý začátek L 1, 26 – 38

Když Bůh něco dělá, může to vypadat podezřele. Boží služebníci mohou vypadat podezřele. Jejich chování může někdy vypadat podezřele. O pravých Božích služebnících se dokonce můžete doslechnout i všelijaké pomluvy. Pán Ježíš ale řekl varovná slova: „*Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům.*“ (L 6, 26 ČEP) Pokud jsme se nikdy nestali terčem pomluv či obětí nedorozumění, je to podezřelé. Co když je tomu tak jen proto, že nejdeme po Boží cestě? Bůh často dělá věci způsobem, který se dá napadnout. Když mu nechcete věřit, nemusíte. Když hledáte „rozumné“ důvody k odmítnutí něčeho, co je z Boha, pravděpodobně je i najdete. To se týká i zprávy o početí Pána Ježíše Krista.

Když byla Alžběta (matka Jana Křtitele) v šestém měsíci, poslal Bůh k Marii anděla Gabriela. Podle Bible se tento anděl předtím ukázal ještě dvěma lidem. Zacharjášovi oznamoval narození Jana Křtitele (viz L 1, 19). Danielovi vykládal vidění a předpovídal budoucí události (viz Da 8, 16; Da 9, 21). Tentokrát měl navštívit pannu Marii, která byla zasnoubena s Josefem. Měl ji informovat o poslání, které jí Bůh určil. Měla se stát matkou Mesiáše. Marie si své poslání nevymyslela sama. Byla to Boží myšlenka. Také Mojžíš si nevymyslel, že vyvede izraelský národ z Egypta. Byla to Boží myšlenka. Ani proroci si nevymysleli, že budou Božími posly. Povolal je Bůh. A s Marií tomu nemohlo být jinak. Každá služba Bohu má svůj původ v Bohu. Pochází od Ducha svatého, nikoliv od nás samých. Kde vlastně mají svůj původ činnosti, kterým se nyní věnujeme?

Anděl Marii pozdravil jako tu, která je „milostí zahrnutá“ (v. 28). Skutečně to byla velká a nezasloužená milost, že Marie se stala branou, skrze niž vstoupil do světa Syn Boží. Marii ovšem andělský pozdrav zmátl, poděsil (doslova: „byla uvedena do zmatku, byla poděšena“ – v. 29). I nás může Boží oslovení zmást či poděsit. Ať už přijde jakkoliv. To oslovení může být něco zcela jiného, než na co jsme byli dosud zvyklí. Můžeme dokonce i pojmout podezření, že nás pokouší nepřítel. Boží oslovení nás prostě může rozrušit. Ovšem anděl Marii vše vysvětlil. I nám Bůh jistě vysvětlí vše, co bude třeba.

Gabriel Marii vysvětloval, že se jí narodí syn, kterému dá jméno Ježíš (Hospodin je spása), že bude nazván synem Nejvyššího a že bude králem věčného království. U Marie to vyvolalo další otázky. Jak se může stát matkou, když ještě

nežije s mužem? I Zacharjáš se před časem divil, když mu bylo oznámeno, že v pokročilém věku budou mít s Alžbětou syna. Na Gabrielovo sdělení odpověděl slovy: „*Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec a moje žena pokročilého věku.*“ (L1, 18 ČEP) Zacharjášova otázka byla výrazem jeho nevíry (L 1, 20). Bůh ho tehdy postihl dočasnou němotou až do narození slíbeného syna (L 1, 19 – 25; 1, 57 – 80). V případě Marie Gabriel poskytl vysvětlení. Není chybou, když máme otázky ohledně naplnění Božích slibů. Je ale vždycky chybou, když Bohu nevěříme. Někdy nám může připadat nepředstavitelné, že by se něco mohlo stát, že by v nějaké situaci Bůh mohl něco udělat. Jenže Bůh nemluví z lidského pohledu. Bůh mluví ze svého pohledu. A tak Gabriel Marii vysvětlil, že k jejímu početí dojde zázračným způsobem, čistě mocí Boží, působením Ducha svatého. Navíc upozornil, že i Alžběta ve svém vysokém věku počala, ač se o ní tvrdilo, že je neplodná. A přidal ještě připomínku, že u Boha není nic nemožného. Z lidského hlediska nám uskutečnění Božích slibů může připadat nemožné: „*To prostě nejde! Vrať se na zem!*“ Nebo spíše: „*Vrať se do nebe!*“ Ale Bůh mluví ze svého pohledu. A jeho možnosti dalece přesahují možnosti naše a dokonce i naše představy.

Přijmout Boží povolání ovšem pro Marii znamenalo riskovat svou pověst. Bylo jasné, co si lidé pomyslí o jejím náhlém početí a těhotenství. I Josef si zprvu musel myslet, že mu jeho snoubenka Marie byla s někým nevěrná (viz Mt 1, 18 – 25). Někdo si mohl i myslet, že Josef a Marie spolu spali před svatbou. Taková vysvětlení se přímo nabízejí. Bible však tvrdí, že tomu bylo jinak. Bible jasně vysvětluje, že k žádnému prohřešku podobného druhu nedošlo. A je na nás, čemu budeme věřit. Marie riziko přijala. Prohlašuje tu: „*Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.*“ (L 1, 38 ČEP) Služebníkem Hospodinovým byl Mojžíš. Služebníkem Hospodinovým byl David. Služebníky Hospodinovými byli i proroci. Marie se postavila do jedné řady s těmito lidmi. Její službou bylo, že se stala matkou Krista. To, že jí byla tato služba svěřena, bylo projevem velké Boží přízně. Zároveň ji však přijetí tohoto úkolu postavilo do nepříznivého světla v očích mnoha lidí. Marie je tu pro nás příkladem odvahy víry. Učinila krok ve víře v pravdivost Božího slova, i když se tím vystavila lidskému nepochopení a lidským pomluvám. Bůh ji však obhájil. Jak je to s námi? Jsme ochotni poslechnout Boha i za cenu nepochopení ze strany druhých? To se ukáže ve chvíli, kdy budeme před podobným rozhodnutím jako Marie. Ona řekla Bohu ano. Co řekneme my?